

Statens landbruksforvaltning

Norwegian Agricultural Authority

Kommunene
Fylkesmennene

Postadresse: Postboks 8140 Dep.
NO-0033 Oslo, Norway
Besøksadresse: Stortingsgt. 28

Telefon: +47 24 13 10 00

Telefaks: +47 24 13 10 05

E-post: postmottak@slf.dep.no

Internett: www.slf.dep.no

Vår dato: 14.12.2011

Vår referanse: 200908356-78/360

Deres dato:

Org.nr: NO 981 544 315 MVA

Bankkonto: 7694 05 02280

Deres referanse:

Vedlegg:

Kopi til: Landbruks- og matdepartementet

Ny gebyrforskrift for konsesjons- og delingssaker fra 1.1.2012

Forslaget til ny gebyrforskrift ble sendt på høring 4.2.2010. Det kom inn 60 høringsvar, hvorav 48 fra kommunene. 3 høringsinstanser har ikke hatt merknader til utkastet. Oversikt over høringsuttalelsene finnes på www.slf.dep.no.

På bakgrunn av høringsuttalelsene har Statens landbruksforvaltning (SLF) fastsatt ny gebyrforskrift.

Ny beregningsmetode for gebyret (selvkostprinsipp)

Tidligere skulle gebyret for konsesjonssaker beregnes ut fra kjøpesummen for eiendommen. Nå er det faste maksimumsgebyrer.

I høringen har 32 høringsinstanser uttalt seg positivt eller sluttet seg til endringen i beregningsmetode. Blant de som er negative til endringene har det blant annet vært nevnt at de foreslåtte satsene er for lave til å gjenspeile kostnadene ved saken. SLF har tatt hensyn til dette og til andre innkomne innspill ved å justere gebyrsatsen for konsesjonssaker.

Gebyrsatsene

SLF har fått mange innspill om gebyrsatsene. Før høringen ble det innhentet opplysninger fra 17 kommuner om tidsbruk ved konsesjons- og delingssaker. Flere har kommentert at dette var et lite utvalg å basere forslaget på. I høringen har det kommet 20 innspill om hva som bør være timepris i slike saker eller forslag til alternative satser.

SLF har valgt å fastsette ny forskrift nå basert både på opplysningene fra de 17 kommunene og innspillene fra høringsinstansene. Kommentarene til maksimumssats for delingsgebyret fordelte seg svært jevnt og dette opprettholdes på kr. 2 000,- som i høringen. Maksimumssats for konsesjonsgebyret er justert opp til kr. 5 000,-, basert på innspillene vi har fått.

Kommunenes adgang til å fastsette egne satser

SLF er delegert myndighet til å fastsette gebyrsatsene for disse sakstypene. SLF mener kommunen bør ha en mulighet til å justere satsene i samsvar med lokale behov. Vi har spesielt fått innspill i høringen om at gebyrnivået for enkle/kurante saker kan bli for høyt. Ut fra dette har kommunene nå fått en mulighet til å gradere satsene i den nye forskriften.

Kommunen kan velge å fastsette en egen gebyrsats for konsesjonssaker og for delingssaker som er lavere enn maksimumssatsene. For eksempel kan kommunen vedta at gebyret skal være kr. 4 000,- for konsesjonssaker og kr. 1 000,- for delingssaker.

Kommunen kan også velge gradert sats. Da kan kommunen ha en generell sats og en sats for enkle/kurante saker. Et eksempel på dette er slike gebyr:

Konsesjonssaker:	enkle/kurante saker kr. 1 500,-	andre saker: kr. 4 000,-
Delingssaker:	enkle/kurante saker kr. 1 000,-	andre saker: kr. 2 000,-

Satsene (kr. 2 000,- i delingssaker og kr. 5 000,- i konsesjonssaker) er maksimumssatser. Kommunen kan ikke vedta et lokalt gebyr som er høyere enn disse satsene. Dersom kommunen ikke har vedtatt lavere satser er det maksimumssatsene som gjelder.

Gebyrinnkreving og fritak fra gebyr

Etter ny forskrift skal kommunen kreve inn gebyr i alle saker, uavhengig av hvem som har avgjørelsesmyndighet i saken. Hvis saken avgjøres av Fylkesmannen, skal gebyret fortsatt kreves inn av kommunen.

I noen saker er det kommunen som er kjøper. Da skal det ikke kreves gebyr – kommunen skal ikke betale gebyr til seg selv.

I forskriften § 4 er det en mulighet for å frita for gebyr der det er særlige grunner for det. En søknad om dette avgjøres av det organ som avgjør konsesjons-/delingssaken. Vanligvis er det kommunen, men det er Fylkesmannen når kommunen er part eller av andre grunner er inhabil.

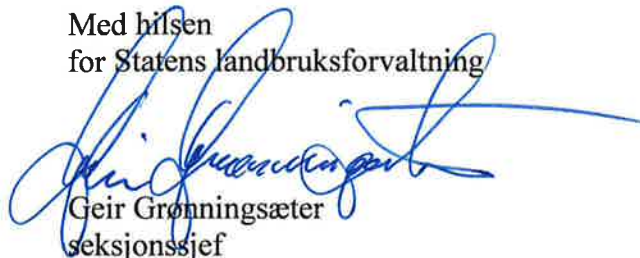
Ikke gebyr for konsesjonssaker for nær slekt (slektskapskonsesjon), jf. § 5 andre og tredje ledd og § 9 fjerde ledd

Det er i rundskriv M-2/2009 fra Landbruks- og matdepartementet uttalt at det ikke skal betales gebyr når nære slektninger eller odelsberettigede søker konsesjon fordi de ikke skal oppfylle lovbestemt boplikt. Denne regelen er nå tatt inn i forskriften. Vi ber kommunene merke seg unntaket for denne sakstypen.

Jevnlig justering av gebyrsatsene

SLF tar sikte på å justere gebyrsatsene regelmessig, for eksempel hvert femte år.

Med hilsen
for Statens landbruksforvaltning

Geir Grønningsæter
seksjonssjef

Marianne S. Barstad
seniorrådgiver

Statens landbruksforvaltning

Norwegian Agricultural Authority

Forskrift om gebyr for behandling av konsesjons- og delingssaker

Fastsatt av Statens landbruksforvaltning 14. desember 2011 med hjemmel i lov av 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven) § 27 a, jf. kgl.res. av 23. desember 1988 nr. 1073, jf. delegasjonsvedtak av 8. desember 2003 nr. 1479 § 6.

§ 1. Det skal betales gebyr for behandlingen av følgende saker:

- a) Søknader om konsesjon (ervertstillatelse) etter lov av 28. november 2003 nr. 98 om konsesjon ved erverv av fast eiendom (konsesjonsloven) mv. § 2 og § 3.
- b) Søknader om delingssamtykke etter lov om jord av 12. mai 1995 nr. 23 § 12.

Gebyret kreves inn av kommunen i alle saker. Kommunen skal ikke betale gebyr til seg selv.

Når det søkes om konsesjon fordi eieren ikke skal oppfylle lovbestemt boplikt (slektskapskonsesjon), jf. konsesjonsloven § 5 andre og tredje ledd og § 9 fjerde ledd, skal det ikke betales gebyr.

§ 2. For behandling av konsesjonssøknader som nevnt i § 1 a) kan det kreves et gebyr på inntil kr. 5 000,-.

For behandling av søknader om delingssamtykke som nevnt i § 1 b) kan det kreves et gebyr på inntil kr. 2 000,-.

Kommunen kan fastsette en lavere gebyrsats. Det kan fastsettes en generell sats, eller satser for enkle/kurante saker og for vanlige saker. Dersom kommunen ikke har fastsatt lavere sats, betales gebyr som nevnt i første og andre ledd.

§ 3. Det skal betales ett gebyr selv om søknaden gjelder fradeling av flere tomter eller parseller fra samme eiendom. Det samme gjelder ved såkalte stripeerverv til veiformål og lignende fra flere eiendommer.

Det skal betales ett gebyr ved søknad om konsesjon for en eiendom selv om der er flere erververe av samme eiendom.

§ 4. Det organ som avgjør saken i første instans kan, når særlige grunner foreligger, helt eller delvis frita for gebyr.

Fylkesmannen er klageinstans for kommunens avgjørelser av søknad om å frita for gebyr.

§ 5. Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2012. Samtidig oppheves forskrift av 29. desember 1993 nr. 1354 om gebyr for behandling av konsesjonssaker m.v.

